

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. rugsėjo 10 d.*¹

„Viešoji tarnyba – Laikinis tarnautojas – Terminuotos sutarties nepratęsimas – Agentūros darbuotojai – Darbuotojų skaičiaus sumažinimas – Europos geležinkelio agentūros daugiametis finansinis planas – Dviejų pareigybių panaikinimas darbuotojų lentelėje – Esminių procedūrinių reikalavimų laikymasis – Teisė būti išklausytam – Vidaus gairės – Tarnybos interesas“

Byloje F-120/13

dėl pagal SESV 270 straipsnį pareikšto ieškinio

KE, buvusi Europos geležinkelio agentūros laikinoji tarnautoja, gyvenanti Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokato S. A. Pappas,

ieškovė,

prieš

Europos geležinkelio agentūrą (EGA), atstovojamą G. Stärkle, padedamo advokato B. Wägenbaur,

atsakovę,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (trečioji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas S. Van Raepenbusch, teisėjai E. Perillo ir J. Senningsen (pranešėjas),

posėdžio sekretorė X. Lopez Bancalari, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. birželio 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu (jį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2013 m. gruodžio 12 d.) KE prašo panaikinti 2013 m. kovo 22 d. Europos geležinkelio agentūros (EGA arba toliau – Agentūra) vykdomojo direktoriaus sprendimą, kuriuo jis ieškovei patvirtino, kad jos laikinosios tarnautojos sutarties galiojimas baigiasi šioje sutartyje nustatytą dieną, t. y. tų pačių metų rugsėjo 30 d.

* Proceso kalba: prancūzų.

Teisinis pagrindas

Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos

- 2 Pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) redakcijos, taikytinos šioje byloje, 2 straipsnio a punktą laikinai priimti tarnautojai, kaip jie suprantami pagal minėtas sąlygas, reiškia „darbuotojus, priimtus į pareigybių sąrašą, pridedamą prie kiekvienai institucijai skirto biudžeto skirsnio, įtrauktoms pareigybėms, kurias biudžeto valdymo institucijos priskiria prie laikinų pareigybių, užimti“.
- 3 KTĮS 8 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Laikinieji darbuotojai, kuriems taikomas 2 straipsnio a punktas, gali būti įdarbinami fiksuotos ar neapibrėžtos trukmės laikotarpiui. Fiksuotos trukmės laikotarpiui įdarbinamų darbuotojų darbo sutartys fiksuotos trukmės laikotarpiui gali būti pratęsimos ne daugiau kaip vieną kartą. Visi kiti pratęsimai yra neapibrėžtos trukmės laikotarpiui.“
- 4 KTĮS skyriaus „Darbo sutarties nutraukimas“ 47 straipsnio b punkto i papunktyje numatyta, kad, neatsižvelgiant į laikinojo darbuotojo mirties atvejį, šio darbuotojo tarnyba baigiasi, „jeigu darbo sutartis sudaryta fiksuotos trukmės laikotarpiui <...> darbo sutartyje nurodytą datą“.

Reglamentas Nr. 881/2004

- 5 Pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 881/2004, įsteigiančio Europos geležinkelio agentūrą (Agentūros reglamentas) (OL L 164, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 214), iš dalies pakeisto 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1335/2008, 22 straipsnį EGA yra Europos Sąjungos organas, juridinis asmuo ir jai atstovauja vykdomasis direktorius.
- 6 Reglamento Nr. 881/2004 24 straipsnyje „Personalas“ nustatyta:

„1. Europos [Sąjungos] pareigūnų tarnybos nuostatai, [KTĮS] ir [Sąjungos] institucijų kartu priimtos šių tarnybos nuostatų ir įdarbinimo sąlygų taikymo taisyklės yra taikomos Agentūros personalui.

2. Nepažeisdama 26 straipsnio, Agentūra savo personalo atžvilgiu naudojami įgaliojimais, kuriuos institucijai, įgaliotai atlikti paskyrimus, ir institucijai, įgaliotai sudaryti sutartis, suteikia tarnybos nuostatai ir įdarbinimo sąlygos.

3. Nepažeidžiant 26 straipsnio 1 dalies, Agentūros personalą sudaro:

<...>

– kiti tarnautojai, apibrėžti [KTĮS], įgyvendinimo arba sekretoriaus užduotims atlikti.

<...>“

2008 m. spalio 2 d. EGA sprendimas

- 7 2008 m. spalio 2 d. EGA vykdomasis direktorius priėmė Sprendimą 150/09.08 dėl Agentūros laikinųjų tarnautojų sutarčių pratęsimo politikos (toliau – 2008 m. spalio 2 d. sprendimas). Šio sprendimo konstatuojamosiose dalyse daroma nuoroda, be kita ko, į KTIS 8 straipsnio pirmą pastraipą, Agentūros administracinės valdybos patvirtintą daugiametį personalo politikos planą ir Reglamento Nr. 881/2004 24 straipsnio 3 dalį.
- 8 2008 m. spalio 2 d. sprendimo 1 straipsnyje, be kita ko, numatyta, kad „laikinių tarnautojų, kaip jie apibūdinami pagal <...> Reglamento Nr. 881/2004 24 straipsnio 3 dalį, sutartys pratęsimos <...>, kalbant apie ilgalaikes darbo vietas, dvejiems metams, kai sutartis pratęsiama pirmą kartą; jei sutartis pratęsiama antrą kartą, ji tampa neterminuota“.
- 9 Pagal 2008 m. spalio 2 d. sprendimo 2 straipsnį „tais atvejais, kai sutartis gali būti pratęsta, vykdomasis direktorius tarnautojui apie tai, ar jo sutartis bus pratęsta, paprastai praneša likus šešioms mėnesiams iki sutarties galiojimo pabaigos“.

Sutarčių pratęsimo gairės

- 10 2008 m. lapkričio 26 d. EGA administracijos skyriaus vadovas patvirtino sutarčių pratęsimo gaires (toliau – gairės). Jose primenama, kad Agentūros personalo nariams pranešama, ar jų sutartis bus pratęsta, paprastai laikantis šešių mėnesių įspėjimo termino. Gairių tikslas buvo patikslinti procedūrą, kurios reikia laikytis šioje srityje.
- 11 Pavyzdžiui, gairėse nurodyta, kad Administracijos skyriaus žmogiškųjų išteklių tarnyba (toliau – žmogiškųjų išteklių tarnyba), pasinaudodama 1 formuliariu, atitinkamo skyriaus vadovą informuoja ne vėliau kaip likus aštuoniems mėnesiams iki atitinkamo tarnautojo sutarties galiojimo pabaigos. Paskui skyriaus vadovas primena atitinkamas pareigas einančiam asmeniui jo sutarties galiojimo pabaigos dieną ir per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kurią tas asmuo gauna šią informaciją, suteikia jam galimybę pradėti dialogą su vertintoju, įgaliotu parengti tarnautojo karjeros vertinimo ataskaitą (toliau – KVA).
- 12 Paskui skyriaus vadovas parengia asmens bylos pažymą, pasinaudojęs 2 formuliariu, kuriame yra pačios pareigybės ir su ja susijusių užduočių raidos vertinimas – be kita ko, nuomonė, grindžiama visų pirma paskutine turima KVA, ar tam tikras pareigas einantis asmuo yra tinkamas toliau jas eiti.
- 13 Remdamasis šia informacija, skyriaus vadovas taip pat užpildo pasiūlymą, pridėtą prie žmogiškųjų išteklių tarnybos pažymos (1 formuliario priedas), dėl sutarties pratęsimo arba nepratęsimo. Paskui, ne vėliau kaip likus septyniems mėnesiams iki sutarties galiojimo pabaigos, žmogiškųjų išteklių tarnybai jis turi pateikti savo pasiūlymą ir lydimąją asmens bylos pažymą. Ši tarnyba gali pridėti bet kokią komentarą prie asmens bylos pažymos (2 formuliaras), visų pirma dėl pasiūlymo padarinių biudžetui ir dėl pasiūlymo atitikties Agentūros sutarčių pratęsimo praktikai.
- 14 Žmogiškųjų išteklių tarnyba, pridėjusi abu formuliarius, pateikia siūlymą tvirtinti vykdomajam direktoriui, kuris paskui praneša apie savo sprendimą užpildęs 1 formuliario priedą. Gavusi vykdomojo direktoriaus sprendimą, jei sprendime rekomenduojama nutraukti sutartį, žmogiškųjų išteklių tarnyba parengia vykdomojo direktoriaus pasirašytiną raštą, kuriuo atitinkamam laikinajam tarnautojui primenama jo sutarties galiojimo pabaigos data.
- 15 Galiausiai gairėse patikslinama, kad terminai turi būti skaičiuojami tik nuo tos dienos, kurią atitinkamas asmuo gavo pranešimą, arba vėliausiai nuo tada, kai šis asmuo, kaip rūpestingas tarnautojas, gali būti laikomas susipažinusi su jam pateiktą dokumentų, kad ir kokie jie būtų, turiniu.

Biudžeto dokumentai

- 16 2012 m. lapkričio 27 d. sprendimu EGA administracinė valdyba patvirtino Agentūros biudžetą ir jos 2013 m. etatų planą. Šiuo atžvilgiu 2013 m. etatų plane nurodyta, kad 2011 m. gruodžio 31 d. EGA padėjėjų (AST) pareigų grupėje buvo dešimt AST 1 lygio laikinųjų tarnautojų, kad pagal Sąjungos biudžetą buvo leidžiamos tik septynios šio lygio darbo vietos ir kad Agentūra nusprendė sumažinti šį skaičių iki keturių.
- 17 Iš daugiamečio personalo politikos plano, kurį 2013 m. kovo 20 d. EGA administracinė valdyba patvirtino 2014–2016 m. laikotarpiui (angl. „Multi-annual Staff Policy Plan 2014–2016 for the European Railway Agency“), matyti, kad AST pareigų grupės darbo vietų, kurias laikinieji tarnautojai užėmė 2012 m. gruodžio 31 d., buvo 42, kad šios pareigų grupės darbo vietų skaičius, numatytas Sąjungos 2013 m. finansinių metų biudžeto projekte, buvo 40, Sąjungos 2014 m. finansinių metų biudžeto projekte – 39, o 2015 ir 2016 m. numatytas skaičius atitinkamai buvo 37 ir 36.

Faktinės bylos aplinkybės

- 18 Ieškovė kaip AST 3 lygio padėjėja buvo EGA pasamdyta pagal ketveriems metams sudarytą sutartį nuo 2007 m. rugsėjo 1 d. iki 2011 m. rugpjūčio 31 d. Iš 2007 m. gegužės 7 d. rašto, kurį jai išsiuntė vykdomasis direktorius, veikdamas kaip sudaryti tarnybos sutartis įgaliota tarnyba (toliau – STSIT), matyti, kad ši sutartis buvo jai pasiūlyta pagal KTIS 2 straipsnio a punktą ir 8–50 straipsnius.
- 19 2011 m. gegužės 5 d. ši sutartis pratęsta iki 2013 m. rugsėjo 30 d. EGA, ieškovei pasirašius sutarties priedą.
- 20 Ieškovės prašymu ji buvo perkelta iš Administracijos skyriaus finansų tarnybos į EGA vykdomojo direktoriaus biuro (angl. „Executive Director’s Office“) komunikacijos tarnybą, be kita ko, vykdyti komunikacijos užduočių. Šis perkėlimas įsigaliojo 2012 m. vasario 16 d., dėl to ieškovės darbo vieta buvo perkelta į Agentūros direkcijos (*Directorate*) tarnybas. Tos pačios dienos sprendime perkelti į kitas pareigas taip pat buvo pažymėta, kad tai yra perkėlimas tarnybos interesais, be to, numatyta, kad ieškovės skyriaus vadovas, kaip jos naujas tiesioginis viršininkas, turi atnaujinti ieškovės pareigybės aprašymą, kad būtų nustatytos dabar jai pavestos funkcijos ir užduotys.

Procedūra, po kurios buvo priimtas ginčijamas sprendimas

- 21 2013 m. vasario 22 d. žmogiškųjų išteklių tarnybos vadovas perdavė ieškovės skyriaus vadovui raštą, kuriame, remdamasis 2008 m. spalio 2 d. sprendimu, paprašė pateikti savo nuomonę, užpildžius atitinkamą pridedamo formuliario, pavadinto „Asmens bylos pažyma“, dalį, ne vėliau kaip 2013 m. kovo 15 d., kad jis galėtų pranešti suinteresuotosiems šalims apie ieškovės sutarties, kuri turėjo pasibaigti tą pačių metų rugsėjo 30 d., pratęsimą arba nepratęsimą.
- 22 Per 2013 m. kovo 14 d. įvykusį pokalbį ieškovės skyriaus vadovas žodžiu pranešė jai apie savo ketinimą nesiekti, kad sutartis būtų patęsta. Ieškovės teigimu, skyriaus vadovas paaiškino, jog ji su savo darbo vieta buvo perkelta į Agentūros direkcijos tarnybas tik tam, kad atliktų komunikacijos užduotis, bet paaiškėjo, jog ji neturi nei išsilavinimo, nei techninės kompetencijos, kad galėtų tęsti darbą šioje dabar Agentūros direkcijai priskirtoje darbo vietoje. Taigi per šį pokalbį sutarties nepratęsimui pagrįsti nebuvo paminėti su biudžetu susiję imperatyvūs reikalavimai.
- 23 Savo atsakyme į proceso organizavimo priemonę ieškovė paaiškino, jog per šį apie dvidešimt minučių trukusį pokalbį ji savo ruožtu nurodė, kad perkėlus ją į Agentūros direkciją, skyriaus vadovas turėjo atitinkamai pakeisti jos pareigybės aprašymą, bet jis to nepadarė. Todėl minėtame atsakyme ieškovė pareiškė, jog „ji nesupranta <...>, kodėl dabar priekaištaujama, kad ji neturėjo kompetencijos,

reikalingos su komunikacija susijusioms pareigoms eiti, jeigu jos pareigos buvo susijusios su pagalba atliekant finansines ir administracines užduotis“. Tame pačiame atsakyme ji šiuo atžvilgiu kaltina savo skyriaus vadovą nepakankamai įtraukus ją į Agentūros direktijos tarnybų finansinių užduočių vykdymą.

- 24 Savo ruožtu Agentūra per posėdį paaiškino, kad klausimas dėl sutarties pratęsimo iš pradžių turėjo būti aptartas per 2013 m. kovo 13 d. numatytą pokalbį, bet šis pokalbis galiausiai neįvyko, nes nebuvo ieškovės. Taigi, 2013 m. kovo 14 d. ryte ieškovė ir skyriaus vadovas, susitikę aptarti šio klausimo, susitarė grįžti prie šio aptarimo tą pačią dieną ir tai padarė vakare įvykus pokalbiui, kuris, Agentūros teigimu, truko apie valandą.
- 25 Tą pačią 2013 m. kovo 14 d. skyriaus vadovas žmogiškųjų išteklių tarnybos pateiktos asmens bylos pažymos skirsnyje „Pareigybės ir su ja susijusių užduočių raidos vertinimas“ nurodė, kad „atitinkamo asmens užimama darbo vieta buvo sukurta siekiant patenkinti jo norą įgyti patirties ne finansų sektoriuje“. Taip pat buvo pažymėta, kad, „įgyvendinant AST [pareigų grupės] darbo vietų mažinimą atsižvelgiant į 2013 m. ir dvejų vėlesnių metų [Europos Sąjungos] biudžetą ir vadovaujantis bendru Agentūros interesu buvo nuspręsta nepratęsti sutarties šiai darbo vietai užimti“. [Pažymos] dalyje, susijusioje su „nuomone dėl pareigas einančio asmens tinkamumo jas eiti“, jis nurodė, kad, „panaikinus darbo vietą, tai neturi reikšmės“.
- 26 2013 m. kovo 22 d. raštu, kurio gavimą ieškovė patvirtino kovo 25 d., EGA vykdomasis direktorius patvirtino, kad jos darbo sutarties, „įsigaliojusios 2007 m. [spalio 1 d.], galiojimas baigiasi 2013 m. [rugsėjo] 30 d.“ (toliau – ginčijamas sprendimas). 2013 m. kovo 27 d. elektroniniu laišku pateikusi prašymą ieškovė gavo asmens bylos pažymos, pridėtos prie pasiūlymo nepratęsti jos sutarties, kopiją.
- 27 Žmogiškųjų išteklių tarnybos vadovas 2013 m. balandžio 2 d. pasirašė šiai tarnybai skirtą formuliario dalį, išbraukęs dalį „Pasiūlymo padariniai biudžetui, atitiktis nusistovėjusiai organizacijos praktikai ir kita būtina laikoma informacija“, ir atitinkamai nepateikė komentarų dėl šios dalies.
- 28 2013 m. gegužės 7 d. ieškovė Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 90 straipsnio 2 dalies pagrindu pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo. Grįsdama šį skundą, ji nurodė, kad STSĮT nesilaikė procedūros reikalavimų, nes jos skyriaus vadovas „nepranešė jai nei apie sutarties pratęsimo procedūros pradžią, nei apie galimybę pradėti dialogą“, kad buvo padaryta akivaizdi klaida vertinant būtinybę panaikinti ieškovės darbo vietą ir bendrą Agentūros interesą nepratęsti jos sutarties ir kad ginčijamame sprendime nebuvo atsižvelgta į ieškovės interesus, be kita ko, į tai, kad pratęsus jos sutartį ši taptų neterminuota.

Sprendimas atmesti skundą

- 29 2013 m. rugsėjo 5 d. sprendimu STSĮT atmetė skundą (toliau – sprendimas atmesti skundą).
- 30 Šiuo atžvilgiu STSĮT nurodė, jog prieš pateikdama savo argumentus tam, kad atsakytų ieškovei, ji norėtų priminti aplinkybes, kuriomis buvo priimtas ginčijamas sprendimas. Ji pabrėžė, kad ieškovė buvo savo prašymu perkelta su savo darbo vieta nuo 2012 m. vasario 16 d. ir bendru sutarimu nuspręsta pakeisti jos funkcijas – pavesti daugiau komunikacijos užduočių, kad ji galėtų tęsti karjerą EGA. Tačiau dėl paskelbtos reformos ir biudžeto mažinimo, be kita ko, personalo lygmeniu, STSĮT išryškėjo neigiamos perspektyvos ir ji buvo įpareigota Europos Komisijos prašymu sumažinti savo personalą – panaikinti tris AST pareigų grupės darbo vietas.
- 31 Sprendime atmesti skundą buvo nurodyta, kad šis darbuotojų skaičius toliau turi būti mažinamas prižiūrint ir spaudžiant Komisijai, kuri savo 2013 m. kovo 6 d. nuomonėje dėl daugiamečio EGA personalo politikos plano 2014–2016 m. laikotarpiui vėl pareikalavo, kad Agentūra laikytųsi bendros Sąjungos institucijų darbuotojų skaičiaus mažinimo 2% per metus politikos. Būtent tokiais

aplinkybėmis direkcija nusprendė panaikinti dvi AST pareigų grupės darbo vietas ir jas pasirinkti iš penkių darbo vietų, kurias užėmė AST pareigų grupės laikinieji tarnautojai, kurių darbo sutarčių galiojimas baigiasi 2013 m. Šiam pasirinkimui buvo nuspręsta taikyti tokį kriterijų: nustatyti darbo vietas, kurių panaikinimas turėtų kuo mažiau poveikio Agentūros praktiniam veikimui; pritaikiusi šį kriterijų, EGA pasirinko AST pareigų grupės darbo vietą Išteklių ir pagalbos skyriuje ir darbo vietą direkcijos tarnybose, t. y. ieškovės darbo vietą.

- 32 Tame pačiame sprendime atmesti skundą STSĮT pažymėjo, jog ji nusprendė panaikinti ieškovės darbo vietą ir nepratęsti įdarbinimo sutarties, nes jos skyriaus vadovas buvo įsitikinęs, kad ieškovės darbo rezultatai, atliekant komunikacijos srities užduotis, artimiausioje ateityje neatitiks tokiai darbo vietai keliamų reikalavimų lygio. STSĮT nurodė, kad ieškovei tai buvo žodžiu paaiškinta 2013 m. kovo 14 d. per pokalbį su viršininku.
- 33 STSĮT pridūrė būtent dėl šių priežasčių nusprendusi, kad ieškovės sutartis negali būti pratęsta, nes ji negalėjo būti finansuojama iš 2014 m. Agentūros biudžeto, kad nebuvo galima sukurti naujų AST pareigų grupės darbo vietų ir kad, be to, jokia šios pareigų grupės darbo vieta nebuvo arba artimiausiu metu nebūtų laisva, todėl nebuvo galimybės numatyti ieškovės perkėlimo į kitą skyrių.
- 34 Atsakydama į ieškovės skunde pateiktus argumentus, STSĮT nurodė, jog dėl to, kad ieškovės sutartis nebuvo pratęsta, nėra pažeidžiamas 2008 m. spalio 2 d. sprendimas, nes jai buvo tinkamai apie tai pranešta likus šešiams mėnesiams iki sutarties galiojimo pabaigos. Kalbant apie ieškovės abejones dėl to, kad Agentūra iš tikrųjų turėjo vykdyti su biudžetu susijusį apribojimą arba kad reikėjo panaikinti jos darbo vietą, kaip tai nurodyta asmens bylos pažymoje dėl jos sutarties pratęsimo, STSĮT teigia, kad nuorodos į AST pareigų grupės darbo vietų skaičiaus mažinimą, numatytą Sąjungos biudžete 2013 ir dvejais vėlesniais metais, pakanka tokiai pažymai motyvuoti ir kad išsamesnės priežastys buvo nurodytos dokumentuose, kuriais remtasi šioje pažymoje.
- 35 Dėl to, kad turi būti atsižvelgta į ieškovės interesus, STSĮT priminė, jog pirmenybė turi būti teikiama tarnybos, o ne tarnautojo, interesui ir, kad ir kaip būtų, tarnautojo interesas negali sutrukdyti administracijai racionalizuoti savo tarnybą, jeigu ji mano tai esant reikalinga. Galiausiai STSĮT primena, jog Sprendimo *AI / Teisingumo Teismas* (F-85/10, EU:F:2012:97) 167 punkte Tarnautojų teismas yra nusprendęs, kad „administracija neprivalo pratęsti laikinojo tarnautojo, kurio profesinių pareigų atlikimas įvertintas kaip netinkamas, sutarties“.

Šalių reikalavimai

- 36 Ieškovė Tarnautojų teismo prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš EGA bylinėjimosi išlaidas.
- 37 Agentūra prašo atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 38 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo tris ieškinio pagrindus, susijusius atitinkamai su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir EGA rūpestingumo pareigos pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu

Šalių argumentai

- 39 Pirmasis pagrindas susideda iš dviejų dalių, susijusių, pirma, su teisės į gynybą pažeidimu ir, antra, su esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo.
- 40 Šiuo atžvilgiu, remdamasi Sprendimu *Lux / Audito Rūmai* (129/82 ir 274/82, EU:C:1984:391, 20 punktas), ieškovė teigia, kad net jei vidaus gairės, kaip antai 2008 m. spalio 2 d. sprendimas ir gairės, negali būti laikomos teisės normomis, kurių laikytis administracija privalo bet kokiomis sąlygomis, vis dėlto ji negali nuo jų nukrypti ir nenurodyti teisėtų šio nukrypimo priežasčių. Šioje byloje STSIT pažeidė šį principą, nes griežtai nesilaikė procedūros, kurią pati sau nusprendė nustatyti. Tai yra ne tik vienodo požiūrio principo, bet ir teisės į gynybą pažeidimas.
- 41 Ieškovė taip pat nurodo, kad žmogiškųjų išteklių tarnyba paprašė skyriaus vadovo nuomonės dėl jos sutarties pratęsimo tik 2013 m. vasario 22 d., t. y. dvidešimčia dienų vėliau, nei numatyta gairėse, nes ši konsultavimosi procedūra turėjo būti pradėta ne vėliau kaip likus aštuoniems mėnesiams iki atitinkamos sutarties galiojimo pabaigos. Ieškovė taip pat kaltina STSIT, kad, kitaip, nei numatyta gairėse, ji nepranešė jai nei apie sutarties pratęsimo procedūros pradžią, nei apie galimybę per penkias darbo dienas nuo minėtos procedūros pradžios pradėti diskusiją.
- 42 Nepranešusi ieškovei apie galimybę pradėti dialogą su skyriaus vadovu, prireikus įtraukiant jos vertintoją, kuris šiuo atveju buvo tas pats skyriaus vadovas, STSIT pažeidė ieškovės teisę būti išklaustyta ir pateikti savo argumentus dėl savo sutarties nepratęsimo.
- 43 Be to, STSIT šioje byloje taip pat pažeidė „esminį procedūrinį reikalavimą“, nes su žmogiškųjų išteklių tarnyba, kuri baigė rengti asmens bylos pažymą 2013 m. balandžio 2 d. ją pasirašiusi, iki ginčijamo sprendimo priėmimo tų pačių metų kovo 22 d. nebuvo konsultuojamasi. Atsižvelgiant į gairių reikalavimus, tai yra pažeidimas, nes yra nustatyta, kad vykdomasis direktorius sprendimą dėl sutarties pratęsimo arba nepratęsimo priima atsižvelgdamas, be kita ko, į žmogiškųjų išteklių tarnybos komentarus, o kaip tik jų ir nebuvo. Tačiau šis pažeidimas turi ypatingą reikšmę šioje byloje, nes ginčijamas sprendimas grindžiamas daugiausia su biudžetu susijusiomis priežastimis, dėl kurių būtina panaikinti darbo vietas. Ieškovė taip pat teigia, kad jei būtų buvę laikomasi procedūros, ginčijamas sprendimas galėjo būti visiškai kitoks.
- 44 EGA prašo atmesti ieškinio pagrindą ir iš esmės nurodo, pirma, kad šioje byloje ieškovei, kad ir kaip būtų, apie sprendimą nepratęsti jos sutarties buvo pranešta likus šešiams mėnesiams iki šios sutarties galiojimo pabaigos, o tai atitinka 2008 m. spalio 2 d. sprendimą. Antra, dėl gairių ji iš esmės teigia, kad jos turi būti taikomos tik tais atvejais, kai yra galimybė pratęsti atitinkamą sutartį, o taip nėra, jei, kaip šioje byloje, atitinkama darbo vieta turi būti panaikinta dėl su biudžetu susijusių priežasčių.

Tarnautojų teismo vertinimas

– Bendros pastabos

- 45 Savo pirmajame ieškinio pagrinde ieškovė iš esmės kaltina Agentūrą pažeidus jos teisę būti išklaustyta iki ginčijamo sprendimo priėmimo ir nesilaikius procedūros, kurią pati sau nustatė, kad būtų užtikrintas tokios teisės laikymasis.

- 46 Šiuo atžvilgiu visų pirma konstatuotina, kad KTIS, konkrečiai – jų 47 straipsnyje, nenumatyta speciali procedūra, kurios tikslas – suteikti galimybę tinkamai išklaudyti terminuotai įdarbintą laikinąjį tarnautoją prieš priimant sprendimą nepratęsti jo sutarties – sprendimą, kuris savo turiniu neigiamai paveikia suinteresuotojo asmens profesinę ir asmeninę padėtį.
- 47 Tačiau jei pareigūnų tarnybos srityje tekstuose nėra nieko nustatyta, institucija arba agentūra vis tiek gali numatyti vidaus procedūras ir būdus, leidžiančius išklaudyti laikinąjį tarnautoją, kol bus priimtas sprendimas dėl jo įdarbinimo pabaigos; pirmiausia jos gali priimti vidaus gaires, jeigu naudojantis tokia galimybe nenukrypstama nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų arba KTIS eksplisitinės taisyklės (šiuo klausimu žr. sprendimų *Schneider / Komisija*, T-54/92, EU:T:1994:283, 19 punktą ir *Petrilli / Komisija*, F-98/07, EU:F:2009:7, 55 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 48 Šiuo atžvilgiu tokios vidaus gairės srityje, kur institucija arba agentūra turi didelę Pareigūnų tarnybos nuostatų suteiktą diskreciją, gali būti priimtos kaip sprendimas, apie kurį pranešta visam personalui ir kuriuo siekiama užtikrinti vienodą požiūrį į atitinkamus pareigūnus ir tarnautojus. Kai institucija arba agentūra priima tokį sprendimą, jis turi būti laikomas pavyzdinio elgesio taisykle, kurią administracija nustatė pati sau ir nuo kurios negali nukrypti nenurodžiusi priežasčių, antraip būtų pažeistas vienodo požiūrio principas (šiuo klausimu žr. sprendimų *Louwage / Komisija*, 148/73, EU:C:1974:7, 12 punktą; *Lux / Audito Rūmai*, EU:C:1984:391, 20 punktą ir *Monaco / Parlamentas*, T-92/96, EU:T:1997:105, 46 punktą; dėl personalo vertinimo žr. Sprendimo *Bernard / Europolas*, F-99/07 ir F-45/08, EU:F:2009:84, 79 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 49 Šioje byloje gairės, kuriomis išsamiai reglamentuojama procedūra, taikytina pratęsiant EGA įdarbintų laikinųjų tarnautojų sutartis, – tai vidaus gairės, kaip jos suprantamos pagal pirmą nurodytą teismų praktiką, todėl konstatuotina, kad numąčiusi, jog suinteresuotieji asmenys turi būti informuojami paprastai likus šešiams mėnesiams iki jų sutarties galiojimo pabaigos, ir išsamiai reglamentavusi procedūrą, kurios turi laikytis Agentūros tarnybos ir pagal kurią numatyta galimybė suinteresuotiesiems asmenims išsakyti savo požiūrį, EGA, priimdama 2008 m. spalio 2 d. sprendimą ir gaires, įtvirtino savo tarnautojų naudai teisę būti išklaudytiems dėl galimybės pratęsti jų įdarbinimo sutartį neterminuotam laikotarpiui.
- 50 Kad ir kaip būtų, nuo Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos įsigaliojimo 2009 m. gruodžio 1 d. kaip akto, kuris pagal ESS 6 straipsnį turi tokią pačią teisinę galią kaip ir Sutartys, jos 41 straipsnyje yra aiškiai įtvirtinta kiekvieno asmens teisė „būti išklaudytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę“. Pagal Chartijos 51 straipsnį minėtas 41 straipsnis yra tiesiogiai skirtas Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, kurie turi jį taikyti ir jo laikytis nepažeisdami Chartijos 52 straipsnyje nurodytų ribų.
- 51 Atsižvelgiant į visus šiuos argumentus, reikia nagrinėti pirmąjį ieškinio pagrindą.

– Dėl pirmosios dalies, susijusios su teisės į gynybą pažeidimu

- 52 Visų pirma pažymėtina, kad, kaip ieškovė pripažino – pirmiausia per posėdį, – jai buvo žinomas 2008 m. spalio 2 d. sprendimo ir gairių turinys, kurių pagrindu 2011 m. gegužės 5 d. ir buvo vykdoma jos sutarties pratęsimo procedūra.
- 53 Dėl klausimo, ar Agentūra šioje byloje visiškai laikėsi gairių, reglamentuojančių, be kita ko, dialogą, kuris turi vykti tarp Agentūros ir atitinkamo tarnautojo dėl galimybių pratęsti jo sutartį, iš bylos ir ginčų per posėdį matyti, kad ieškovei per 2013 m. kovo 14 d. pokalbį su jos skyriaus vadovu buvo pranešta apie priežastis, dėl kurių jis numatė nesiūlyti STSIT pratęsti jos laikinojo tarnautojo sutarties, t. y. remiantis ieškovės žodžiais, bent jau dėl to, kad jos darbo rezultatai neatitiko užimamos darbo vietos reikalavimų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Bianchi / EMF*, F-38/06, EU:F:2007:117, 66 punktą).

- 54 Dėl priežasčių, kurias skyriaus vadovas iš pradžių nurodė savo STSĮT pateiktam pasiūlymui pagrįsti, net jei galiausiai ginčijamame sprendime ir sprendime atmesti skundą buvo nurodytos papildomos priežastys, ieškovė pripažįsta, kad 2013 m. kovo 14 d. kalbėjo šia tema su savo skyriaus vadovu ir turėjo galimybę ginčyti jo nuomonę apie jos darbo rezultatus ir apie tikimybę, kad ateityje jie gali pasikeisti ir atitikti Agentūros poreikius. Taigi iš tikrųjų ji turėjo galimybę išsakyti savo viršininkui požiūrį, kol STSĮT jo siūlymu dar nebuvo priėmusi ginčijamo sprendimo.
- 55 Vis dėlto Agentūra turi užtikrinti, kad, įgyvendinant gaires, atitinkamam tarnautojui būtų pranešta apie pokalbio su savo viršininku dalyką, kad galėtų naudingai išdėstyti savo poziciją, kol bus priimtas jam nepalankus sprendimas dėl įdarbinimo sutarties galiojimo pasibaigimo. Taigi, net jei vidaus gairėse nenustatyta, kad viršininko ir atitinkamo tarnautojo dialogas turi vykti raštu, todėl apie pokalbio dalyką gali būti pranešama žodžiu ir tai gali paaiškėti iš pokalbio aplinkybių, pranešimas raštu suinteresuotajam asmeniui galėtų būti labiau tinkamas.
- 56 Šiuo aspektu ieškovė teigia, kad po 2013 m. kovo 14 d. pokalbio su ja, įvykusio tik vėlai vakare ir tik jos iniciatyva, jai nebuvo pranešta apie sutarties pratęsimo procedūros pradžią.
- 57 Šiuo atžvilgiu primintina, jog ieškovė pripažino, kad vykstant minėtam pokalbiui ji buvo susipažinusi su 2008 m. spalio 2 d. sprendimu ir gairėmis, juo labiau kad jos sutartis 2011 m. gegužės 5 d. jau buvo pratęsta taikant tas pačias gaires. Tokiomis aplinkybėmis mažai tikėtina, kad pasibaigus 2013 m. kovo 14 d. pokalbiui ji nesuprato, jog buvo pradėta jos sutarties pratęsimo procedūra. Be to, ta aplinkybė, kad pokalbis vyko vėlai, negali paneigti, jog ji iš tikrųjų turėjo galimybę tinkamai pateikti savo pastabas skyriaus vadovui, be kita ko, dėl profesinių rezultatų lygio, taip pat dėl su pareigybe susijusių užduočių, kol šis skyriaus vadovas nepateikė STSĮT savo pasiūlymo dėl jos sutarties pratęsimo.
- 58 Ieškovė taip pat negalėjo nežinoti, kad jei būtų norėjusi, ji turėjo gairėse aiškiai numatytą galimybę po 2013 m. kovo 14 d. pokalbio prašyti pratęsti dialogą su savo skyriaus vadovu, kaip jos vertintoju, ir prireikus – su jo viršininku. Net jei yra žinoma, kad skyriaus vadovas nuo 2013 m. kovo 15 d. išėjo atostogų, ieškovei, susipažinus su jo pozicija dėl jos sutarties pratęsimo, niekas netrukdytų iš naujo ginti savo interesus, visų pirma pateikiant vykdomajam direktoriui, kuris, kaip STSĮT, turėjo priimti ginčijamą sprendimą, pastabas raštu arba žodžiu, kad jį įtikintų nepritarti skyriaus vadovo pasiūlymui.
- 59 Šiuo atžvilgiu reikia pridurti, kad nuo ieškovės pokalbio su jos skyriaus vadovu iki ginčijamo sprendimo priėmimo praėjo aštuonios dienos. Per tokį laikotarpį ieškovė dar galėjo papildyti savo požiūrį raštu (pagal analogiją žr. sprendimų *Sopropé*, C-349/07, EU:C:2008:746, 49–52 punktus ir *Kamino International Logistics*, C-129/13, EU:C:2014:2041, 33 punktą).
- 60 Be to, ieškovės skundo turinys patvirtina, kad ji gerai suprato ginčijamą sprendimą, nors jame lakoniškai motyvuotos nurodytosios jo priėmimą pagrindžiančios priežastys, o tai patvirtina, kad jai buvo tinkamai pranešta apie priežastis, dėl kurių skyriaus vadovas nusprendė neprašyti pratęsti jos sutarties (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Solberg / ENNSC*, F-124/12, EU:F:2013:157, 34 punktą).
- 61 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Agentūra šioje byloje nepažeidė ieškovės teisės būti išklaustyta iki ginčijamo sprendimo priėmimo, juo labiau kad jis susijęs ne su terminuotos sutarties nutraukimu, o su neprivaloma galimybe pratęsti tokią sutartį (dėl teisės būti išklaustam apimties atsižvelgiant į asmens nenaudai priimto akto pobūdį žr. Sprendimo *Bui Van / Komisija*, T-491/08 P, EU:T:2010:191, 75–77 punktus).
- 62 Bet kuriuo atveju pagal teismo praktiką dėl teisės į gynybą pažeidimo, net jeigu jis ir padarytas, ieškinio pagrindas priimtinas tik tuomet, jei, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų buvęs kitoks (Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, T-246/04 ir T-71/05, EU:T:2007:34, 149 punktą ir nurodyta teismo praktika).

63 Šiuo klausimu Tarnautojų teismas dar pažymi, kad savo skunde ieškovė pateikė papildomus argumentus, į kuriuos STSIT atsakė ir patvirtino ginčijamą sprendimą dėl iš esmės su biudžeto imperatyviais reikalavimais susijusių priežasčių. Todėl, net jei ieškovė iš tikrųjų būtų pasinaudojusi jai suteikta galimybe prašyti intensyvesnio dialogo su savo viršininkais ir taip turėtų galimybę pateikti tuos pačius argumentus iki ginčijamo sprendimo priėmimo, procedūros rezultatas nebūtų kitoks.

64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirmąją dalį reikia atmesti.

– *Dėl antrosios dalies, susijusios su esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo*

65 Visų pirma konstatuotina, kad gairėse numatytais terminais pirmiausia siekiama 2008 m. spalio 2 d. sprendime įtvirtinto pagrindinio tikslo užtikrinti rūpestingą Agentūros elgesį siekiant, kad laikinajam tarnautojui, kurio sutartis greitai pasibaigs, likus mažiausiai šešioms mėnesiams iki šios sutarties galiojimo pabaigos būtų pranešta apie jos pratęsimą arba nepratęsimą ir kad atitinkamas sprendimas būtų priimtas laiku, be kita ko, kad suinteresuotajam asmeniui tai nebūtų netikėta ir kad prireikus jis galėtų imtis galimos darbo paieškos ir organizuoti galimą savo persikraustymą iš vietos, kurioje dirba, į kitą valstybę narę nei ta, kurioje yra Agentūros būstinė.

66 Be to, iš [pažymos] dalių, kurias turi užpildyti skyriaus vadovas, pavadinimo matyti, kad gairėse numatyta procedūra visų pirma siekiama gauti jo nuomonę dėl to, ar galima numatyti atitinkamai pareigybei priskirtų užduočių raidą ir, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kaip KVA yra įvertintas ankstesnis jo šių užduočių atlikimas, ar šią darbo vietą užimantis laikinasis tarnautojas yra vertas, kad EGA paliktų jį dirbti šioje darbo vietoje, ir tai pateisina jo sutarties pratęsimą. Kaip teisingai pažymi EGA, vykdant šią procedūrą renkama informacija yra skirta nustatyti, ar tarnautojas, kurio įdarbinimo sutartis greitai pasibaigs, gali arba turi likti įdarbintas šioje darbo vietoje, tačiau tam būtina, kad biudžete būtų numatyta ateityje palikti šią darbo vietą Agentūros darbuotojų lentelėje.

67 Taip pat primintina, kad pagal teismo praktiką, jeigu nesilaikoma gairėse numatytų rekomendacinių terminų, toks pažeidimas dar turi turėti padarinių ginčijamo sprendimo turiniui (Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, EU:T:2007:34, 149 punktą ir nurodyta teismo praktiką).

68 Taigi šiuo atžvilgiu, kalbant, pirma, apie aplinkybę, kad procedūra dėl ieškovės sutarties pratęsimo buvo pradėta tik 2013 m. vasario 22 d., t. y. dvidešimčia dienų vėliau, nei gairėse numatytas terminas, ieškovė neįrodo, kokių padarinių šis vėlavimas turėjo ginčijamo sprendimo turiniui.

69 Kalbant, antra, apie tai, kad į žmogiškųjų išteklių tarnybą dėl nuomonės buvo kreiptasi tik jau priėmus ginčijamą sprendimą, iš gairių matyti, jog konsultavimosi su šia tarnyba tikslas nėra nei atitinkamo tarnautojo nuopelnų, nei to, ar, atsižvelgiant į Agentūros interesą, reikia pratęsti suinteresuotojo asmens sutartį, vertinimas. Iš tiesų gairėse nurodyta tik tai, kad žmogiškųjų išteklių tarnyba gali pridėti bet kokį komentarą prie asmens bylos pažymos, visų pirma dėl pasiūlymo padarinių biudžetui ir dėl pasiūlymo atitiktis nusistovėjusiai Agentūros sutarčių pratęsimo praktikai. Taigi tokiu atveju, kaip šioje byloje, žmogiškųjų išteklių tarnyba galėjo nepridėti jokio komentaro prie siūlomo sprendimo, kuris konkrečiai negalėjo turėti jokio poveikio biudžetui Agentūros ateinančių metų biudžeto skirsnyje „išlaidos“ ir, be to, atitiko biudžeto valdymo institucijos sprendimą panaikinti darbo vietą. Be to, niekas nerodo, kad jei žmogiškųjų išteklių tarnyba užpildė jai skirtą formuliario dalį, turėjo būti suformuluotas ir komentaras.

70 Iš tiesų, esant tokiai padėčiai, kaip nagrinėjamoje byloje, kai nagrinėjama darbo vieta panaikinama, pasiūlymo nepratęsti tarnautojo, dirbančio šioje darbo vietoje, laikinojo tarnautojo sutarties padariniai biudžetui, numatyti remiantis Agentūros veiklos biudžeto išlaidomis, iš tikrųjų neturi reikšmės, kaip

teigia EGA, nes tokiu sprendimu tik patvirtinama, kad nenaudojami panaikinti kitų biudžetinių metų asignavimai. Todėl galimas kreipimasis į žmogiškųjų išteklių tarnybą, net jei tai buvo padaryta laikantis nustatytų terminų, negalėtų turėti pasekmių ginčijamo sprendimo turiniui ir dėl to – teisėtumui.

- 71 Trečia, reikia atmesti argumentą, susijusį su STSIT padarytu vienodo požiūrio principo pažeidimu, nes, pirma, STSIT paaiškino priežastis, nagrinėjamu atveju – susijusias su biudžetu ir darbo vietos panaikinimu, dėl kurių ji griežtai nesilaikė procedūros ir gairėse numatytų rekomendacinių terminų, ir, antra, kito tarnautojo, kurio padėtis buvo panaši kaip ieškovės, laikinojo tarnautojo sutartis taip pat baigė galioti numatytu laiku.
- 72 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti antrąją dalį ir atitinkamai pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis

Šalių argumentai

- 73 Visų pirma ieškovė nurodo, jog teigdama, kad jos darbo vieta buvo sukurta tik siekiant leisti jai įgyti patirties ne finansų srityje, STSIT padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes ieškovės perkėlimo jos prašymu tikslas taip pat buvo visų pirma suteikti galimybę skyriui, į kurį ji galiausiai buvo paskirta, gauti naudos iš ieškovės kompetencijos finansų srityje. Taigi ieškovė ginčija, kad pasirinkus panaikinti jos darbo vietą buvo padarytas mažiausias praktinis poveikis Agentūros veikimui.
- 74 Ieškovė taip pat ginčija tai, jog EGA privalėjo panaikinti jos darbo vietą, kad pasiektų biudžetiniuose ir finansiniuose planuose numatytus rezultatus. Šiuo atžvilgiu pažymėjusi, kad 2013 m. biudžete buvo numatyta sukurti dvi administratorių darbo vietas, ji kritikuoja tai, kad būtinybė sumažinti tris darbo vietas buvo įgyvendinta tik dėl AST pareigų grupės darbo vietų. Toliau ji pažymi, kad savo nuomonėje dėl daugiamečio personalo politikos plano 2014–2016 m. laikotarpiui Komisija iš tiesų rekomendavo 2 % sumažinti darbuotojų skaičių, tačiau ji taip pat konstatavo, kad etatų plane numatytos darbo vietos nebuvo visiškai užimtos, nes Agentūroje buvo užimtos tik 139 darbo vietos iš 144. Kadangi nuo 2010 m. EGA būdavo 4–6 neužimtos darbo vietos, ji turėjo nuspręsti panaikinti vieną iš šių darbo vietų, o ne ieškovės darbo vietą. Galiausiai ieškovė teigia, kad dėl su biudžetu susijusių apribojimų reikalaujamas darbo vietų panaikinimas buvo susijęs su AST 1 ir AST 2 lygio darbo vietomis. Todėl, kadangi ji užėmė AST 3 lygio darbo vietą, o 2013 m. rugsėjo 6 d. – net AST 4 lygio, šis darbo vietų mažinimas neturėjo turėti poveikio jos darbo vietai.
- 75 Be to, ji teigia, kad vykdomasis direktorius negalėjo savo paties iniciatyva iš dalies pakeisti Agentūros etatų plano, kuriame buvo nustatytas kiekvienais metais leidžiamas kiekvienos pareigų grupės ir kiekvieno lygio darbo vietų skaičius. Iš esmės šią kompetenciją turi tik Agentūros administracinė valdyba.
- 76 Agentūra prašo atmesti ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 77 Primintina, kad sprendimui dėl terminuotos laikinojo tarnautojo sutarties pratęsimo arba nepratęsimo taikoma didelė STSIT šioje srityje turima diskrecija, todėl Sąjungos teismas, vykdydamas tokio sprendimo teisėtumo kontrolę, be to, ar laikytasi pareigos motyvuoti, turi tik patikrinti, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant tarnybos interesus arba ar STSIT nepiktnaudžiavo įgaliojimais (žr. Sprendimo *Bianchi / EMF*, EU:F:2007:117, 92 ir 93 punktus ir nurodytą teismo praktiką).

- 78 Šiuo atžvilgiu klaida gali būti pripažinta akivaizdžia tik kai ji lengvai suprantama ir ją galima aiškiai atskleisti remiantis kriterijais, kuriuos teisės aktų leidėjas numatė taikyti administracijai įgyvendinant diskreciją. Kad būtų įrodyta, jog administracija padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, kuria galima pagrįsti šio vertinimo pagrindu priimto sprendimo panaikinimą, reikia, kad įrodymų, kuriuos turi pateikti ieškovas, pakaktų administracijos vertinimų įtikinamumui paneigti. Kitaip tariant, akivaizdžia klaida grindžiamas ieškinio pagrindas atmestinas, jei, nepaisant ieškovo pateiktų duomenų, ginčijamas vertinimas laikytinas teisingu ir tinkamu (žr. Sprendimo *AI / Teisingumo Teismas*, EU:F:2012:97, 153 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 79 Šioje byloje, kadangi ginčijamame sprendime nebuvo aiškiai nurodyti motyvai, kuriais remdamasi STSŪT nusprendė nepratęsti ieškovės sutarties, primintina, kad, atsižvelgiant į ikiteisminės procedūros kitimą, nagrinėjant asmens nenaudai priimto pirmo akto teisėtumą reikia atsižvelgti būtent į sprendimo atmesti skundą motyvus, nes jie gali papildyti šį aktą (Sprendimo *Mocová / Komisija*, F-41/11, EU:F:2012:82, 21 punktą), ir kad, kalbant apie laikinojo tarnautojo sutarties nepratęsimą, STSŪT gali skundo nagrinėjimo etape iš dalies arba visai pakeisti savaisiais tokio sprendimo motyvus, kaip STSŪT padarė šioje byloje (žr. Sprendimo *Mocová / Komisija*, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 33–46 punktus).
- 80 Tai priminus, kalbant visų pirma apie EGA nurodytas su biudžetu susijusias priežastis, Tarnautojų teismas konstatuoja, kad norėdama pasiekti „2 % tikslą“ EGA turėjo panaikinti darbo vietas, kaip, be kita ko, matyti iš prie ieškinio pridėtos Agentūrai skirtos 2013 m. kovo 6 d. Komisijos nuomonės, ir kad ieškovės argumentai, kuriuose tik abejojama dėl šio tikslo tikrumo ginčijant Agentūrai šioje srityje keliamų su biudžetu susijusių imperatyvių reikalavimų pobūdį ir apimtį, neparodo, kad EGA padarė akivaizdžią klaidą vertindama minėtus reikalavimus panaikinti darbo vietas.
- 81 Be to, primintina, kad tarnybos struktūra ir veikla yra išimtinė institucijos kompetencija, ir tik aukštesnė institucija, kaip antai šioje byloje EGA vykdomasis direktorius, yra atsakinga už tarnybų struktūrą. Todėl tik ji turi vertinti tarnybos poreikius ir atitinkamai panaudoti savo turimus darbuotojus (sprendimų *Labeyrie / Komisija*, 16/67, EU:C:1968:37, p. 445, *Geist / Komisija*, 61/76, EU:C:1977:127, 38 punktą; *Pitrone / Komisija*, T-46/89, EU:T:1990:62, 60 punktą ir *Cesaratto / Parlamentas*, T-108/96, EU:T:1997:115, 48 punktą).
- 82 Sąjungos institucijos ir agentūros taip pat gali savo nuožiūra nustatyti administracinių skyrių struktūrą, atsižvelgdamos į visus kriterijus, kaip antai joms pavestų užduočių pobūdį, apimtį ir biudžetines galimybes (sprendimų *Bellardi-Ricci ir kt. / Komisija*, 178/80, EU:C:1981:310, 19 punktą; *Scheuer / Komisija*, T-108/89, EU:T:1990:45, 41 punktą; *Sebastiani / Parlamentas*, T-163/89, EU:T:1991:49, 33 punktą ir *Lacruz Bassols / Teisingumo Teismas*, T-109/92, EU:T:1994:16, 88 punktą). Taigi ši diskrecija apima galimybę panaikinti darbo vietas ir keisti priskiriamas užduotis siekiant didesnio darbų organizavimo veiksmingumo arba norint įgyvendinti Sąjungos politinių institucijų nustatytus su biudžetu susijusius reikalavimus panaikinti darbo vietas, ir teisę perskirstyti panaikintą darbo vietą užėmusio asmens pirma vykdytas užduotis, nors šis darbo vietos panaikinimas nebūtinai siejamas su sąlyga, kad visas nurodytas užduotis atliktų mažesnis negu iki restruktūrizacijos asmenų skaičius. Be to, panaikinus darbo vietą, nebūtinai panaikinamos su ja sietos užduotys (Sprendimo *Cesaratto / Parlamentas*, EU:T:1997:115, 49–51 punktai).
- 83 Todėl dėl su biudžetu susijusių imperatyvių priežasčių priimdama sprendimą panaikinti dvi padėjų, o ne administratorių darbo vietas, ir iš penkių padėjų darbo vietų, kuriose dirba laikinieji tarnautojai ir kurių sutarčių galiojimas baigiasi 2013 m., nurodydama ir panaikindama ieškovės darbo vietą kaip tokią, kurios panaikinimas turės mažiausią praktinį poveikį, EGA nepažeidė savo diskrecijos šioje srityje ribų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Karatzoglou / ERA*, T-471/04, EU:T:2008:540, 59 punktą).
- 84 Dėl vykdomojo direktoriaus kompetencijos pakeisti Agentūros etatų planą tariamo nebuvimo, apie kurį, be to, vykstant ikiteisminėi procedūrai nebuvo kalbėta, pažymėtina, kad ieškovė nepaaikškina, kaip priimdamas ginčijamą sprendimą EGA vykdomasis direktorius padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- 85 Galiausiai, kalbant apie prie ieškinio pridėtą 2012 m. vasario 16 d. sprendimą perkelti į kitas pareigas, pasakytina, kad iš šio sprendimo aiškiai matyti, jog jis priimtas tarnybos interesais. Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką tarnybos interesus taip pat reiškia, kad turi būti atsižvelgta į suinteresuotųjų asmenų asmeninius pageidavimus, nes tarnybos interesus ir asmeninę tarnautojo padėtis yra neatsiejami (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Ridolfi / Komisija*, F-3/09, EU:F:2009:162, 47 punktą). Tiesa, EGA sprendime atmesti skundą nurodė, kad šis sprendimas perkelti į kitas pareigas buvo priimtas ieškovės prašymu, greičiausiai siekiant supaprastinti padėtį ir pabrėžti, kad dėl šio prašymo perkelti į kitas pareigas ieškovė buvo paskirta į darbo vietą, kuri dabar turi būti panaikinta.
- 86 Tačiau ieškovė nepaiškina nei kodėl tai, kad sprendime atmesti skundą buvo nurodyta aplinkybė, jog ji pati pasiprašė perkeliama į šiuo metu panaikintą darbo vietą, yra akivaizdi vertinimo klaida, nei kaip tokia klaida, susijusi su 2012 m. vasario 16 d. sprendimu perkelti į kitas pareigas, kuris nėra ginčijamas šioje byloje, gali paveikti ginčijamą sprendimą arba sprendimą atmesti skundą, kurių dalykas yra kitoks, t. y. jos laikinojo tarnautojo sutarties nepratęsimas.
- 87 Kad ir kaip būtų, iš sprendimo atmesti skundą matyti, jog STSIT savo sprendimą nepratęsti sutarties motyvavo daugiausia su biudžetu susijusiomis priežastimis ir tik papildomai paminėjo ieškovės darbo kokybę. Todėl net jei ieškovė, dirbama Vykdomojo direktoriaus biure, būtų vykdžiusi daugiau finansinės ir administracinės pagalbos užduočių, kurias, jos teigimu, ji gebėjo geriau vykdyti ir kurios būtent tokios buvo nurodytos jos pareigybės aprašyme, kurio jos skyriaus vadovas dar neatnaujinio, kad įtrauktų daugiau komunikacijos užduočių, tai neturėtų įtakos STSIT galimybei nuspręsti – kaip ji ir padarė – panaikinti ieškovės darbo vietą tuo pagrindu, kad šis panaikinimas turėtų mažiausią praktinį poveikį Agentūros veikimui.
- 88 Remiantis išdėstytais argumentais darytina išvada, kad reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su EGA rūpestingumo pareigos pažeidimu

Šalių argumentai

- 89 Siekdama pagrįsti, kad STSIT pažeidė savo rūpestingumo pareigą jos atžvilgiu, ir pripažindama, kad pirmenybė teikiama tarnybos, o ne pareigūno interesui, ieškovė teigia, jog į jos interesą turėjo būti bent atsižvelgta priimant sprendimą nepratęsti sutarties. Ji taip pat nurodo, kad buvo sutrikusi dėl sprendime atmesti jos skundą pateiktos nuorodos į Sprendimą *AI / Teisingumo Teismas* (EU:F:2012:97), nes nedavė pagrindo STSIT būti nepatenkintai ja, ir tai patvirtina ta aplinkybė, kad 2013 m. rugsėjo mėn. ji buvo paaukštinta. Ji daro išvadą, kad STSIT, nusprendusi nepratęsti jos sutarties vien dėl darbo vietos panaikinimo, net neatlikusi jos, kaip laikinojo tarnautojo, nuopelnų vertinimo ir neišnagrinęjusi galimybės ją perkelti į kitą darbo vietą, pažeidė savo rūpestingumo pareigą, nes neatsižvelgė į ieškovės interesus.
- 90 EGA prašo atmesti ieškinio pagrindą, ginčydama teiginį, kad nenagrinėjo galimybės perkelti ieškovę į kitą darbo vietą, nes vykdomasis direktorius, atvirkiškai, tokią galimybę nagrinėjo, bet konstatavo, kad artimiausiu metu nebus sukurta AST pareigų grupės darbo vietų ir kad neįmanoma ieškovės perkelti į jos ankstesnę darbo vietą. Taigi vykdomasis direktorius padarė daugiau, nei privalėjo pagal Sprendimą *AI / Teisingumo Teismas* (EU:F:2012:97). Kad ir kaip būtų, ieškovė nenurodė, kokios pareigos Agentūroje buvo laisvos, kad būtų galima pratęsti jos sutartį, šiuo atveju – neterminuotam laikotarpiui.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 91 Svarbu pažymėti, kad nors KTIS 8 straipsnyje numatyta galimybė pratęsti laikinojo tarnautojo sutartį, tai yra ne teisė, o tik paprasta galimybė, dėl kurios sprendžia kompetentinga institucija. Iš tiesų pagal jau primintą nusistovėjusią teismų praktiką Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją organizuoti savo tarnybų darbą pagal joms skirtas užduotis ir atitinkamai skirti savo personalą, tačiau šis paskyrimas turi būti vykdomas vadovaujantis tarnybos interesu (sprendimų *Nebe / Komisija*, 176/82, EU:C:1983:214, 18 punktas; *Lux / Audito Rūmai*, 69/83, EU:C:1984:225, 17 punktas ir *Potamianos / Komisija*, T-160/04, EU:T:2008:438, 30 punktas).
- 92 Be to, priešingai, nei numatyta pareigūnų atžvilgiu, terminuotai įdarbintas laikinasis tarnautojas, kurio sutarties galiojimas baigiasi, neturi pirmumo teisės, kuri, jo neįdarbinus, leistų jam vėl užimti bet kurią kitą tos pačios pareigų grupės darbo vietą, laisvą arba sukurtą jį įdarbinusioje institucijoje ar agentūroje (šiuo klausimu žr. Sprendimo *EMF / Michel*, T-108/11 P, EU:T:2013:625, 88 punktą).
- 93 Atsižvelgiant į rūpestingumo pareigą, kompetentinga tarnyba, vertindama tarnybos interesą tam, kad priimtų sprendimą atnaujinti laikinojo tarnautojo sutartį arba jos neatnaujinti, vis dėlto privalo atsižvelgti į visus veiksnius, galinčius lemti jos sprendimą, be kita ko, į atitinkamo tarnautojo interesus. Tačiau atsižvelgimas į atitinkamo tarnautojo asmeninį interesą negali reikšti, kad minėtai tarnybai draudžiama nepratęsti terminuotos sutarties, nors tam šis tarnautojas ir prieštarauja, jei to reikalauja tarnybos interesas (Sprendimo *Klug / EVVA*, F-35/07, EU:F:2008:150, 79 punktas). Be to, kalbant apie agentūrą, reikia atsižvelgti į ypatingas aplinkybes, kuriomis paprastai veikia Sąjungos agentūros ir kurioms, be kita ko, būdinga tai, kad šiose agentūrose dirba nedaug darbuotojų ir joms taikomi ypatingi veiklos apribojimai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *EMF / Schuerings*, T-107/11 P, EU:T:2013:624, 97 ir 100 punktus).
- 94 Šioje byloje ginčijamame sprendime nėra formaliai nurodyti motyvai, kurių pagrindu jis buvo priimtas. Vis dėlto iš sprendimo atmesti skundą matyti, jog STSIT įvertino ieškovės interesą, kad jos sutartis būtų pratęsta, šiuo atveju – neterminuotam laikotarpiui. Dėl to ji paaikšino, kad neturi galimybės perkelti ieškovę į kitą darbo vietą, kuri yra laisva arba būtų laisva artimiausiu metu.
- 95 Taip pat dėl to, kad globalių politinių reikalavimų aplinkybėmis Sąjungos institucijos ir agentūros turi laipsniškai kasmet mažinti savo darbuotojų skaičių, STSIT negalima kaltinti nevykdžius rūpestingumo pareigos ir neterminuotam laikotarpiui neįdarbinus ieškovės, nes jos biudžete panaikintos darbo vietos, įskaitant ir tą, kurioje iki šiol dirbo suinteresuotasis asmuo.
- 96 Tai dar dažniau taikoma, kai bet kuriuo atveju atitinkamas tarnautojas negali pasigirti ypatingais nuopelnais atliekant pastaruoju metu paskirtas užduotis. Iš tiesų, kaip matyti iš teismo praktikos, kuria, kad ir papildomai, STSIT remiasi sprendime atmesti skundą, atsižvelgimas į tarnautojo, kurio profesinės paslaugos buvo įvertintos kaip nepakankamos, asmeninį interesą negali reikšti draudimo kompetentingai institucijai nepratęsti jo terminuotos sutarties, jei to reikalauja tarnybos interesas, nors tam šis tarnautojas prieštarauja (sprendimų *Klug / EVVA*, EU:F:2008:150, 79 punktas; *AI / Teisingumo Teismas*, EU:F:2012:97, 167 ir 168 punktai ir *Solberg / ENNSC*, EU:F:2013:157, 45 punktas).
- 97 Tačiau šioje byloje, net jei į 2012 m. ieškovės KVA pateiktus vertinimus negali būti atsižvelgta, nes ši ataskaita buvo parengta jau priėmus ginčijamą sprendimą, iš Agentūros pateiktų dokumentų matyti, kad ieškovė neturėjo ypatingų nuopelnų ir net neatitiko to, ko jos viršininkas iš jos tikėjosi. Todėl tai, kad ieškovė nebuvo pati geriausia darbuotoja, galėjo būti, kaip teigia Agentūra, papildomas, palyginti su šio sprendimo 83 punkte nurodytuoju, motyvas jos darbo vietą pasirinkti kaip vieną iš dviejų darbo vietų, panaikintinų siekiant įvykdyti su biudžetu susijusius reikalavimus ir atitinkamai pagrįsti jos sutarties nepratęsimą.
- 98 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad trečiasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

99 Kadangi nė vienas iš trijų ieškovės ieškinio pagrindų negali būti priimtas, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 100 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 1 dalį, nepažeidžiant minėto reglamento antros dalies aštunto skyriaus kitų nuostatų, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Vis dėlto pagal to paties reglamento 88 straipsnį šaliai, net jeigu ši laimėjo bylą, gali būti nurodyta padengti visas arba dalį bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai atrodo pateisinama dėl jos elgesio netgi prieš pradėdant procesą, ypač jeigu kita šalis išlaidų patyrė dėl pirmosios nepagrįstų arba nesąžiningų veiksmų.
- 101 Iš išdėstytų šio sprendimo motyvų matyti, kad ieškovė pralaimėjo bylą. Be to, EGA savo reikalavimuose aiškiai prašė priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Tačiau šios bylos aplinkybės pagrindžia Procedūros reglamento 88 straipsnio taikymą, nes Agentūra galėjo ieškovės sutarties pratęsimo procedūrą vykdyti elgdamasi rūpestingiau ir skaidriau. Todėl reikia nuspręsti, kad EGA turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir pusę ieškovės bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Europos geležinkelio agentūra padengia savo ir pusę KE patirtų bylinėjimosi išlaidų.**
- 3. KE padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.**

Van Raepenbusch

Perillo

Svenningsen

Paskelbta 2014 m. rugsėjo 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kanclerė
W. Hakenberg

Pirmininkas
S. Van Raepenbusch

i — Remdamasis teisės aktais dėl asmens duomenų apsaugos Bendrajam Teismui vykdanč teisminę veiklą teismo kancleris nusprendė įslaptinti bylos šalių tapatybę viešai skelbiamoje sprendimo versijoje.